

livet som virksom, det vil sige, som skabende sig Kredit for de jydskke Kjøbstadeiendomme. At dette er et overordentligt vigtigt Moment, behøver jeg jo neppe at henlede Opmærksomheden paa. Det blev allerede i forrige Samling ved de Udtalelser, der da faldt, fra mange forskjellige Sider anerkjendt, at der i den Henseende hersker overordentlig stærke Dunster ovre i Sylland. Det er disse Dunster, jeg har søgt at give et Udtryk ved disse Forespørgsler, og disse Forespørgsler. — jeg gjentager det — ere ingenlunde komne fra Interessenterne alene, men lige saa meget, ja langt mere komne fra hele det almindelige Publikum i Sylland; naar jeg her haade denne og forrige Gang er traadt frem, da kan jeg forsikre, at det ikke er Noget, som jeg af egen Drift har fundet paa eller opstiller som min personlige Mening, men det er efter mangfoldige Opfordringer, efter mangfoldige Tilskyndelser, at jeg gjør det, ja, det vil maasse ikke være den høitæredede Minister ubekjendt, at de Skridt, jeg har gjort i saa Henseende, endogsaa ere blevne ansete for at være for svage, for milde og for virkningsløse, idet man har ment, at der kunde findes skrappere Midler. Jeg ser mig nu vel i Stand til at paavise andre og stærkere Midler end dette, ret indstændig at paakalde den høitagede Ministers Hjælp i denne Sag, fordi jeg maa sige, at navnlig efter det Svar, jeg fik i sin Tid fra den høitagede Justitsminister, vil der igjennem Domstolene vanskeligt kunne føres Noget igjennem af den Natur. Det være naturligvis langt fra mig at ville paastaa, at der ved selve Administrationen er Noget, der ligner Mislighed i Behandlingen, men hvad der derimod efter min Formening kan siges, er, at der i Administrationen er en Tilbøielighed til at holde Sagerne gaaende paa den Maade, hvorpaa de gaa, og en Utilbøielighed til at se med et friere Blik paa Sagen paa en saadan Maade, at den selv havde en Forlængsel efter at faae Foreningen bragt over i det regelmæssige Spor. Det kan i og for sig være ganske godt og behageligt for den æredede Kommission, der er indsat, men jeg maa dog fremhæve, at fremfor Noget er Sagen dog de almindelige Interessers Sag, og de almindelige Interes-

ser maa absolut kræve, at saa snart der paa nogen Maade kan opstilles en rimelig og sand Belysning af Sagen, som viser, at Foreningen trygt kan gaa over til den regelmæssige Styrelse, burde den Selvoffrelse være til Stede hos den nuværende Skiftekommission, at den betragtede sin Opgave for løst og sit Hverv for endt. For saa vidt den, hvad jeg tror, ikke er tilbøielig dertil og, hvad jeg ligeledes tror, ikke vil være tilbøielig dertil i en Række af Aar, staar det for mig som afgjort, at den høitagede Indenrigsminister vil — hvad enten nu det sker i Dag eller om et Aar eller om ti Aar — blive nødsaget til at se paa denne Sag paa en saadan Maade, at han siger: „Nu maa jeg til at tage Sagen i min Haand, nu maa jeg til at gjøre Skridt; disse Skridt kunne, efter hvad jeg har paavist, med Billighed og Ret gøres nu, og derfor bør de heller ske i Dag end i Morgen. Den høitagede Indenrigsminister vil da spørge mig, hvilke Skridt? Jeg har i saa Henseende allerede tilladt mig at sige, at det for mit Bedkommende allerede vilde betragtes som en god Begyndelse, en fornustig Maade at gaa frem paa, hvis Ministeren søgte at faae Interessenterne kaldt sammen til at konstituere sig som Generalforsamling, der fik Medindflydelse paa Sagens Behandling, samt endelig at der maasse blev stillet ved Siden af Generalforsamlingen Delegerede, som Ministeriet havde som sine særlige Tillidsmænd, som havde den Opgave at udarbejde en Form for Foreningens fremtidige Styrelse, efter Omstændighederne give betryggende Regler for Administrationens Overgang til i den nærmeste Tid at kunne blive regelmæssig. Det vilde i mine Dine allerede være et betydningsfuldt Skridt. Endelig er der et Skridt, som synes mig overordentlig simpelt og ligefremt, og det vilde være at flytte selve Administrationen til Sylland. Derved vilde efter min Mening vindes ganske Overordentligt, der vilde — som sagt — vindes en større Hensyntagen og en større Rammen af Interessenternes Dunste indenfor de billige Grændser, som Obligationseierernes Lærv maa fordre. Der vil opnaas en ganske anden Indsigt i selve Forholdene, der vilde opnaas endelig — og det anser jeg for det